

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 15. marts 2016
Kontor: Straffuldbyrðelseskontoret
Sagsbeh: Katrine Born Thodsen
Sagsnr.: 2016-0030-4207
Dok.: 1882255

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 300 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. februar 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Søren Pind

/

Ane Røddik Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 300 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for den præcise procedure og lovgrundlaget for udlevering af personer fra Danmark til strafforfølgning i USA, herunder hvilke garantier Danmark har eller i de konkrete tilfælde får for, at personen ikke idømmes dødsstraf. Desuden bedes ministeren redegøre for, om Danmark har en generel aftale om, at personer udleveret til USA til strafforfølgning ikke idømmes dødsstraf, eller om der i hvert tilfælde skal gives en sådan garanti.”

Svar:

1. Reglerne om udlevering af personer til strafforfølgning i lande uden for Den Europæiske Union og Norden, herunder til USA, findes i udleveringslovens kapitel 2 og 3. Der henvises til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 299 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Danmark har desuden indgået en bilateral aftale med USA om udlevering af lovovertrædere. Den bilaterale aftale om udlevering mellem Danmark og USA består af en oprindelig aftale fra 1972, jf. BKI nr. 80 af 12. august 1974, og en supplerende aftale fra 2005, jf. BKI nr. 25 af 13. april 2010.

Konkrete sager om udlevering af personer fra Danmark til USA vil dog altid skulle afgøres efter reglerne i udleveringsloven.

2. Om den nærmere procedure ved behandlingen af en anmodning om udlevering af en person til strafforfølgning i USA kan Justitsministeriet oplyse følgende:

Kompetencen til at træffe beslutning om udlevering til lande uden for Den Europæiske Union og Norden er i dag tillagt justitsministeren, jf. udleveringslovens § 15, stk. 1.

Det følger af udleveringslovens § 12, at medmindre justitsministeren allerede på grundlag af oplysningerne i udleveringsanmodningen finder at burde afslå udlevering, sendes anmodningen til politiet på det sted, hvor den, som søges udleveret, har ophold. Politiet iværksætter derefter uden ophold den undersøgelse, der er nødvendig for at afgøre, om betingelserne for udlevering er opfyldt.

Når der iværksættes undersøgelse efter § 12, skal der beskikkes en forsvarer for den, som søges udleveret, medmindre den pågældende selv vælger

en forsvarer, jf. udleveringslovens § 14, stk. 1. Efter afslutningen af politiets undersøgelse forelægges spørgsmålet om udlevering justitsministeren til afgørelse, jf. udleveringslovens § 15, stk. 1.

Det følger af udleveringslovens § 16, stk. 1 og 2, at den, der efter justitsministerens beslutning skal udleveres, kan forlange, at politiet indbringer spørgsmålet om beslutningens lovlighed for retten på det sted, hvor den pågældende opholder sig, og at anmodning herom skal fremsættes inden 3 dage efter, at beslutningen er meddelt den pågældende. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, som kan kæres til landsretten inden for en frist på 3 dage.

Medmindre den pågældende giver afkald på at indbringe beslutningen om udlevering for retten, kan den pågældende ikke udleveres før udløbet af den nævnte frist på 3 dage. Indbringes beslutningen for retten, kan udlevering ikke ske, før beslutningen er fundet lovlig ved endelig retskendelse, jf. udleveringslovens § 17, stk. 1.

3. Udlevering fra Danmark til lande uden for EU og Norden sker altid på de vilkår, der følger af udleveringslovens § 10. Det fremgår bl.a. heraf, at dødsstraf ikke må fuldbyrdes for den pågældende handling, jf. § 10, nr. 3.

Det følger desuden af ovennævnte bilaterale aftale mellem Danmark og USA om udlevering, at såfremt dødsstraf kan idømmes for den lovovertrædelse, der ligger til grund for udleveringsanmodningen, kan udlevering nægtes, medmindre den stat, der begærer udlevering, garanterer, at den udleverede person ikke vil blive idømt dødsstraf, eller at en sådan straf ikke vil blive fuldbyrdet, jf. aftalens artikel 8.

Hvis USA i et konkret tilfælde måtte anmode om udlevering af en person til strafforfølgning for en handling, som ville kunne straffes med dødsstraf efter amerikansk ret, vil Justitsministeriet anmode de amerikanske myndigheder om en garanti for, at en eventuel dødsstraf ikke fuldbyrdes, inden der træffes beslutning om udlevering.